

Memorandum, 18. dec. 1921.

Predraga moja Alina!

Upam, da ne boš pretežitelj
dolgi pacosi završili tvoj uspeh
vrst. Kolikokrat sem se namučila,
da vam bom pisala, kolikokrat
mišlel na vas vse! Mišlel si
vedno bežala in čas dolžitela,
pač je pa ostal nepopravljiva.

Bronni, odločitite!

Imam toliko dela, da kumam
diham, mnogo produkcijem,
mnoho študijem, ja - se ni mi
je čas kakov glava.

Ali, rada bi ga ustavila, za
kita menota, hi m. veselost.

Bevnik bi ga rada potimila

napred; kiste mo bridlosti.

In vendar, ei ne bi bilo usci,
ne bi vedeli, kako svetlo je jutro,
jako se veselimo kistoga veselja,
pa kateremu usivam ~~se~~ veselje.

Kakor se mi frati, a tam vam
jutro Touška redno porocja.

Krog mojih prijateljev in znancev
se vsaki dan veča in mi napredje
redno tleži udelni iz kromalova.
Tako mi si, kakor da ne bi mogla
iti nikoli več od tod.

- Bude drage sosedstvine, vsem
jaz kraj nico usivala, predstavljam
si, kako lep bo pro leti, ko bomo
mista danon.

Zg. Kerucianon - kistis prav

lep pot drage - se bas umostovet
opominjara. Množi se pogovarja,
va ni deliva tujci uarnikatera
veselje, - bridlosti uarniker kaj
samolotiva. Jaz ga vosek oben,
dusem, kakor atole je, ali
kakor onepu list.

Ko pojde na prulad k vozi in
cibeleam in obikal tudi vas in
tam bo uropi pripisoval.
Jutro ja kiste usci.

- Kakor se pa vam frati,
druga forma Albona in basim draplu?
kudim na to. Kakor lep bomo ko
ja vrasnik, ko boste vni drupaj!
Ko boste o Touška in Anier;

proștii, spumante și fudrime!

Ștercior las pozdracul meu în
gâtul tău și în brațul dragii
vesele măștile și v. noștrii
letu un secol!

Tea noștrii

Karimela
